

Faglig, frempå og forankret

Arnhild Lauveng
Norsk psykologforening
arnhild@psykologforeningen.no

Arnhild Lauveng er visepresident i Norsk psykologforening.

Psykologforeningens ledelse må også forholde oss til situasjoner som faller utenfor vår kontroll, som forslag fra regjeringen om offentlig godkjent spesialisering.

Arnhild Lauveng

Foto: Fartein Rudjord / Psykologforeningen

Ole André Solbakken beskriver i sitt innlegg i Psykologtidsskriftet 2. mai sine planer dersom han blir valgt som visepresident for fag og profesjon på landsmøtet i november. Det gleder meg å se at vi er enige om mange av de viktige sakene, og at Solbakken også ønsker å arbeide videre for bredden i faget. Men jeg strever med å skjønne konkret hva han mener burde vært gjort annerledes?

Det er imidlertid godt at Solbakken nå er tydelig på at han stiller som individuell kandidat. Det er nyttig informasjon for landsmøtet og foreningen å ha med seg inn i valget.

Jeg er også helt enig med Solbakken i at det er viktig med en proaktiv holdning, og undrer meg over uttalelsene om at vi «stadig kommer på etterskudd». Det er ikke min opplevelse. Tvert imot opplever jeg at Psykologforeningen ofte har vært i forkant i viktige samfunnsspørsmål. Dette gjelder blant annet våre siste hovedsatsningsområder innen arbeid og utdanning, kjønnsinkongruens, eldre sin psykiske helse, digitale verktøy i psykologisk behandling, voldsrisiko og samfunnsvern, døgntilbud innen psykisk helsevern og rusbehandling for barn og unge. Og dette er bare noen tilfeldige eksempler av områder der foreningen overhodet ikke har vært bakpå, men snarere har vært tidlig ute og er med på å sette dagsorden i aktuelle saker. Det finnes mange flere – det er bare å sjekke nettsidene våre for oversikt.

Alle de nevnte temaene har vært gjennom prosesser for å sikre solid forankring i foreningen. Dokumenter og uttalelser er sendt på høring til ulike utvalg og råd, før de ble vedtatt i sentralstyret. For flere tema er det satt ned egne arbeidsgrupper, og det blir jevnlig innhentet innspill fra aktuelle fagmiljø. Når Solbakken kritiserer oss for manglende forankring, lurer jeg på om han mener at det

arbeidet som er blitt gjort av medlemmer, utvalg og råd ikke er godt nok, og på hvilket grunnlag han mener dette. Jeg undrer meg også over hvordan Solbakken ønsker å gjennomføre en ytterligere forankring. Ønsker han en ny organisasjonsgjennomgang? Nye strukturer i foreningen? Hva, helt konkret, er det han ønsker å gjøre annerledes?

Jeg vil minne om at forankring ikke er det samme som enstemmighet. Med drøyt 11 000 medlemmer vil det ikke være enighet blant medlemmene i alle saker. Det er bra, vi skal ha stor takhøyde for åpne og sunne diskusjoner. Men vi må samtidig akseptere at det finnes reelle uenigheter, og at det ikke betyr at sakene mangler forankring.

Samtidig må vi i Psykologforeningen også forholde oss til saker som kommer opp og skjer utenfor vår kontroll. Noen av disse sakene kommer raskt og med tidsfrister. Evidenssaken er en av disse sakene hvor det var nødvendig å handle raskt. Den har jeg redegjort grundig for i mitt innlegg i tidsskriftet 5. mai.

Et annet eksempel på situasjoner som oppstår utenfor vår kontroll, er regjeringens forslag om offentlig godkjent spesialisering. Når Solbakken sier at dette har fått utvikle seg på min vakt og burde ha vært stoppet, mener jeg det faller det på sin egen urimelighet. Det er ikke Psykologforeningens ledelse som bestemmer over statsråder, direktorat og departement, men ja, vi har selvsagt gitt tydelig beskjed, muntlig og skriftlig, gjentatte ganger, om hva vi synes om forslaget. Vi sitter i arbeidsgrupper, arbeider kontinuerlig for å påvirke utfallet, og vi har utarbeidet flere ulike strategier, både for å påvirke resultatet og for å forholde oss til ulike mulige forslag fra direktoratet. Forslaget om offentlig spesialisering ble første gang foreslått av Stoltenberg-regjeringen. Da ble det en lengre prosess, før forslaget ble avvist etter overgang til borgerlig regjering i 2013. På samme måte som tidligere politisk ledelse arbeidet mot forslaget den gang, arbeider vi, og jeg, intenst for at forslaget skal avvises også denne gangen. Parallelt arbeider vi like intenst med mulige alternativ hvis det ikke skjer. Igjen lurar jeg på hva Solbakken, helt konkret, tenker at han ville gjort annerledes i denne situasjonen, og hvilket utfall han tenker det ville hatt?

For ja, vi er faglig proaktive på mange områder, og vi skal fortsette å være det.

Vi ønsker også å forankre alle saker best mulig, og vi har de siste årene arbeidet mye med nettopp demokrati, forankring, åpenhet og etablering av gode strukturer og rutiner. Dette er svært viktig for meg.

Samtidig, noen ganger skjer ting raskt. Vi blir utfordret av andre samfunnsaktører, og vi må ta stilling i situasjoner som oppstår og som krever umiddelbar handling. Da må foreningens ledelse, som valgte ledere i et representativt demokrati, kunne ta avgjørelser og stå for disse. Det er ikke å «være på etterskudd», det er det motsatte – å ta ansvar for det uforutsette. Det er vårt ansvar. Hvis Solbakken har konkrete forslag til hvordan vi kan gjøre dette bedre enn det vi gjør i dag, vil jeg svært gjerne høre det. For, helt uavhengig av at vi begge stiller til valg om samme verv, regner jeg med at vi begge ønsker å utvikle foreningen videre. Det krever konkrete handlinger, og aktive valg.

Referanser

Lauveng, A. (2025, 5. mai). *Demokrati og ledelse*. Tidsskrift for Norsk psykologforening. <https://www.psykologtidsskriftet.no/artikkel/2025as05ae-Demokrati-og-ledelse>

Solbakken, O. A. (2025, 2. mai). *Frelengs inn i framtiden*. Tidsskrift for Norsk psykologforening. <https://www.psykologtidsskriftet.no/artikkel/2025as05ae-Framlengs-inn-i-framtiden>